

REVISTA ORĂȘTEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primeșc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

Întărire, trezire.

Noi cari urmărim cu doriri de bine desvoltarea chestiei naționalităților în Ungaria, avem un cuvânt mai mult pentru a lega bune nădejdi de viitorul ei. De se opintește guvernul unguresc să înnece glasurile acestor naționalități în tot mai bărbăteasca lor strigare după dreptate, se opintesc și naționalitățile a se întări din ce în ce mai mult, pentru ca însindu-se de ele, înfrângere să susțe loviturile îndreptate contra lor!

Cel mai nou semn îmbucurător îl vedem în legăturile pe cari soții nostri de suferințe, Slovacii, și-le caută, și le găsesc, și es la iveau în chip luminos. Slovacii, popor sărac și foarte asuprit, sunt frați de sânge cu Cehii din Boemia, popor bogat și înaintat. Odinoară vorbiau aceeași limbă, dar' prin vremuri limbile lor s'au desfăcut și deosebit unele de altele foarte mult, și cu deosebirea de limbă se virise între cele două popoare surori, și o ceartă, o ne-suferire, o ură chiar. Suferințele din timpuri din urmă însă, pe care ca și noi le îndură bieții Slovaci, și încercările maghiare de a-i stinge, ca și pe noi, de tot de pe fața pământului, a trezit la Cehi griji față de viitorul poporului frate slovac, și văzându-l singur, sărac, neajutorat din nici o parte, purtând totuși o luptă grea și amară pentru apărarea vieții sale, și în această luptă înzând mână Românilor și Sérbilor asemenea asupriți, — au venit Cehii la bunul gând de a veni întrajutor nenorocirilor lor frați. S'a înființat de curând în Praga, capitala Bohemiei, o reunire „Ceho-Slovacă”, care să cultive bunele legături între cele două popoare și să ajute Slovacilor în lipsele lor ce le îngreună așa de mult lupta națională.

La 25 Nov. numita Reuniune a dat în Praga o serată slovacă, care a avut

o reușită neașteptată și ca venit bănesc și din punctul moral de vedere. Cu o zi mai nainte marele ziar cehic »Hlas Naroda« a scris sub titlul »Nenorocirii Slovacii« un articol plin de căldură pentru sprințirea seratei și a bunelor porunci pentru frații lor asupriți de Unguri. La serată a luat parte floarea inteligenții cehă și vre-o 8 dintre fruntași Slovaci din Ungaria, mersi anume la Praga. S'au ținut vorbiri înflăcărate de înfrățire și încuragiare în fața povoii de maghiari. Din venitul bănesc al serii, se va ajutura foiața națională slovacă „Narodni Noviny”.

Foile ungurești sunt cam îngrijite de aceste porunci, și le-ar dori perirea, căci să tem că pe acest drum, ca mâne Slovacimea va fi întreită întărită și înusuflețită, și prin urmare mai greu de înfrânt decum e acum, săracă și fără ajutor de nicăieri.

În aceeași vreme între Ruteni, popor rusesc în părțile de Miazanoapte—Răsărit a Ungariei, să vestește că s'a pornit o viuă mișcare de desmurărire și asumuțare contra stăpânirii maghiare nedreptățitoare. Rutenii erau socotiti ca morți și maghiari săti, dar îi trezește și pe ei guvernul unguresc, căci voiau să trimită de curând, la Maiestatea Sa o deputație mare în treburi bisericesti, și guvernul le-a pus pedecca de nu au fost primiți, ear' de aci năcazul și poruirea de ridicare contra lui!

Noi ne bucurăm de ori-ce semn de viață și de ori-ce întărire a puterilor de luptă la ori-care dintre naționalitățile apăsate, căci cu cât mai mult și celealte naționalități asuprite vor fi tari și cu bune legături, cu atât mai mare nădejde avem, a putea ca mâne, cu puteri unite, înfrângă cerbicia apăsătorilor nostri și a ne smulge dela ei drepturile noaste răpite, încălcate!

Pricina cu tricolorul.

Cetorii nostri cunosc din numerii 29 și 36 ai »Revistei« din ăstăzi, neplăcerile ce ficele dlui preot Popovici din Leșnic au avut de îndurat dela niște gendarmi grobani și »ocoși«, pentru că au purtat căte o pantă tricolor: Solgăbirul din Deva a osândit pe d-na Maria Pătrău n. Popovici și pe surorile d-sale Sinefta și Victoria Popovici, la căte o zi închisoare și 35 fl. pedeapsă în bani. S'a făcut recurs la vicispănul comitatului.

Aflăm că dl vicispân a schimbat de curând judecata prea încocatălui patriot solgăbirul al seu, nimicindu-o de tot față de cele două doare surori, dar lăsându-o în putere față de d-na Maria Pătrău!

Adeca nici vie, nici moartă!

Ori-cine poate vedea strîntorarea în care a fost adus dl vicispân prin osându pripită și nedreaptă a solgăbirului seu. A simțit și d-sa că nedreptate pătimăș s'a făcut celor osândite, și împins de simțemantul de dreptate, ar fi nimicit cu hotărire întreagă judecata, dar' vai, așa ceva nu se iartă în Ungaria, asta i-s'ar fi socotit d-lui vicispân, nu ca vrednicie, și ca semn că e om al dreptății și pacii, ceea-ce în fapt ar fi fost, ci ca un păcat în contra »ideii« (însemnată-vă bine: a ideii, care în realitate nu există) de stat național, i-s'ar fi socotit ca o îndrăgire oare-cum a Românilor, ca o încuragiare a lor de a purta și mai cu îndrăsneală mândrul tricolor, și i-s'ar fi crestat pe răvas ca nota rea! — Ear' așa fiind ce să facă? Cum să împace și capra și varza? Căci la noi nu merge să te iezi după simțul de dreptate ce poate il ai în inimă, ci trebuie să ţii seamă de urlarea șovinismului turbat! A nimicit dară judecata față de două osândite, a lăsat-o însă neschimbată față de una.

Ne-am fi bucurat dacă dl vicispân ar fi avut curagiul să facă dreptatea deplină, și l-am fi lăudat mult pentru aceasta. Așa însă pentru noi rămâne învățatura, că încă nu are

INSERTIUNILE:
Un sir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

între concetărenii maghiari, niminea curagiul a se pune odată în față curentului nebun șovinist, macar când vede că el cere jertfe atât de nevinovate și face nedreptăți așa de isbitoare, cum și în felul de față a făcut.

S'a înaintat recurs la ministru în numele d-nei Pătrău, și contra hotărîrii vicispanului.

Se 'ntoarce roata.

Ingâmfaților nostri atotputernici, li-se dă tot mai mult din toate părțile, peste coarne! Ori se vor trage napoi, ori li-se vor rupe. Însemnata foie «Narodny Listy» din Praga, a voinicului popor bohem, scrie săptămâna trecută din privilegiul certei ridicate între Unguri și Venezi, pentru cuotă, între altele:

„Au trecut demult acele vremuri, când Maghiarii dobândiau dela jumătatea vestică a împărăției tot ceea-ce dorau! Aceasta se întâmplă pe-atunci, pe când majoritatea germană »liberală« a dietei, făcea toate ce le cereau ministrui, pentru că să se poată ține la putere cu ajutorul Maghiarilor, și să-și poată ține stăpânirea asupra popoarelor dela noi, încărcând în spinarea lor tot felul de sarcini și nedreptăți!

„Acesta vremuri s'au dus, și nu se mai întore!

„Astăzi întreaga dietă austriacă face front în contra mândriei brusce și a cererilor nedrepte maghiare! In anul viitor domnia Maghiari vor vedea, că vor avea să poarte înfricoșate lupte!

„Sarcina, ce ni-au pus-o Maghiarii, nouă popoarelor de aici, trebuie să se scuturăm de pe spinarea noastră!

„Acesta popoare n'au nici o frică de Maghiari, căci s'au săturat de a mai suferi ca fuldulia și îngâmfarea lor să se joace cu bani și cu bunăstarea noastră!«

Si aşa mai departe, le dă o lecție sdrăvană îmbuibaților și încrezuților cărmuitori ai părții dinspre noi a împărăției.

a părăsi lucrarea. In 1847, s'a făcut o nouă încercare, dar' și aceasta să șfîrșit cu moarte acelaia care a întreprins-o!

O expediție navală, compusă de locotenentul Lynx și de 20 de matrozi din marina Statelor-Unite din America, a fost mai fericită; ea a plutit mult timp pe marea moartă, a făcut acolo felurimi de cercetări și nimeni dintr'insă n'a murit.

Eată ce spune despre aceasta numitul ofer american:

In 18 Aprilie 1847 a intrat expediția prin gura Iordanului în marea moartă, în două luntri de fer. Mareea era atunci așa de întărită, încă arunca valurile peste matrozi și aceste valuri erau atât de sărate și de tari, încă ardeau buzele și ochii marinilor. Dar' pe când acest uragan se urma pe suprafață mării, împrejurul acestui cazan sărat și întărit, nu era mai puțin amenințător; căci mareea moartă e încungurată de munți negri și goi, fără vre-o urmă de plante, și de pe coastele lor curg râuri cu ape stricate, având un miros de pucioasă foarte nesuferită.

După câteva oare, zice Lynx, mareea s'a linșit, și atunci ne-am putut încredința, că Arabii au dreptate când zic: când mareea moartă e în liniste, se înfățișază ca plumbul topit. La 20 Aprilie dimineața aerul avea o

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI”

Te-ai dus...

Te-ai dus, dar' numele tău dulce Vibrează 'n sufletu-mi sdrobît;
Nu poți să stii căt pentru tine
De-atunci, dragă-am suferit!

Căci chipul tău în ori-ce oară
Mă urmărește dureros,
De dimineață părăsă
Ca un inger trist, frumos.

Si când a zilei chinuri, noaptea
În somn eu cau să le-adâncesc,
Atuncea ear', în visuri triste,
Tot numai chipul tău zăresc!

De-aproape...

Ca și-o fată rumenită,
E viață pămîntească:
De-o privete din depărtare
E sublimă, e cerească!

Dar' luând-o de-amănuțul,
Cerceteaz-o mai de-aproape;
Să-apoi stai căt de departe:
Să-ți mai placă, nu se poate!

(Batis, 1896).

Traian.

Marea moartă.

»Amicul Tinerimii« din București, a publicat o schiță interesantă despre așa numita »Marea moartă«. Dăm și noi în cele următoare, părțile de frunte din acea descriere, în limbagiu poporul. Eată-le:

Intre lucrurile curioase și vestite pe fața pământului, este și marea moartă, din Palestina. Elenii și Romanii vorbiau cu un fel de spaimă de această mare, care omoară pe toți căti se apropie de dinsa! Istoriograful israelit Iosephus Flavius, zice despre această mare: nu numai că nici un pește nu poate să trăească într'insa, dar' nici o pasare nu sboară în aer pe suprafața sa! Omul poate să se plimbe cu picioarele pe această mare și nu să cadă jos, dar' peste puțin timp este în primejdie de moarte, din pricina aerului stricat ce domnește acolo.

Pentru noi, această mare are un interes deosebit, când ne aducem aminte de vestirea Bibliei unde zice, că s'a întemplat acolo cu mii de ani înainte, o nenorocire care a dărmat orașele Sodoma, Gomora și încă alte trei orașe, îngropând pe toți locuitorii sub ruinile lor, și pe urmă s'a format acolo o mare (marea moartă) în locul uscatului de mai înaintel...

Marea moartă este un obiect de curiositate la toți oamenii de științe, călători în

Orient; însă greutatea și primejdia, cu care e împreunată o călătorie către acest loc sălbatic și retras de toate locuințele umane, au făcut, că puțini călători au cucerit să cerceze marea moartă.

Marea moartă, zice dl Boussingault, un învețat francez ce a cercetat această mare, are numirea aceasta din cauza că apa ei este atât de sărată, încă peștii nu pot să trăească într'insa! Se numește și »Lacul asfaltic«, fiindcă din timp în timp, se găsesc pe suprafață sa mulțime de bucăți de asfalt, (un fel de smoală sau de păcură, tare ca peatră). Se afă într'o vale atât de adâncă, încă față mării moarte este cu 400 metri mai jos de căt al mării Mediterane și a Oceanului!

Râul Iordan se varsă în această mare.

In acest veac, mai mulți călători au vizitat marea moartă, unii au și făcut cercetări spre a măsura adâncimea ei. Irlandezul Cotigan, în anul 1835 întrând prin Iordan în această mare, într'o lună, a rămas cinci zile spre a face cercetări, dar' a fost atacat acolo de o boală mortală și îndată după ce s'a întors la Ierusalim, a și murit. In anul 1837 au încercat dnii Moor și Beec a face din nou cercetări într'o lună pe marea moartă, dar' și acestia au fost prinși de o osteneală și de o patimă așa de grea, încă au fost silici

O vorbă mare.

Adeca cum o iei, o vorbă mare, cam aspră, ori poate... prea adevărată!

A rostit-o unul dintre cei mai de frunte și de cinste dintre Unguri, baronul Ferdinand Zichy.

A vrut să fie ales deputat al partidului popor și a cercat să-și caute un cerc unguresc. Peste tot locul însă, frații sei erau mai primitorii de arginți ca de graiul adevărului și al bunevoiori pentru ei.

Se știe că de fapt partidul poporul catolic, dacă a eșit cu 20 de deputați în dietă, a eșit că i-au scos poporul sărac dar cinstit slovacesc. De Ungur nu se prindea cuvenitul adevărului propoveduit de căpetenile acestui partid.

Numitul bărbat maghiar, a căzut la Rácz-Almás și anume de frații sei maghiari trăntit. Acolo a văzut și el, cât de adânc a străbătut stricăciunea în însuși poporul seu, și acolo a zis, desnădăjduit și plin de scârbă, cătră cei din jurul seu:

— Pe poporul maghiar nu mai dau nimic! Nici nu mai vreau să fiu deputat!

— L-au înduplecăt însă totuși prietenii sei să probeze și a doua-oară, în alt cerc unguresc, la vestitul Kecskemét. A pătit ca și întâia-oară: a căzut de nou.

Aici apoi a repetat a doua-oară judecata de mai sus despre neamul seu, și încă cu mai mare hotărrire!

Așa ne spune chiar o foaie ungurească »Magyarország«.

Ei, aşa-i! Alții demult cam văd lucrurile acestea. Bine, Măriile-Voastre, că începeți să le vedeti și recunoașteți și voi tot mai mult!

O prea folosoitoare reunire.

Dumineca trecută s-a pus la Orăștie tema uneia dintre cele mai folosoitoare însoriri, ce pot să fie pentru atât de adese strîmtoratul nostru popor. Înțelegem „**Însoririle (Reuniunile) de înmormântare**“.

Ce scop au aceste însoriri?

Foarte creștinesc și umanitar: se întovărășesc un număr oare-care de cetăteni, de ori-ce neam și de ori-ce religiune, în scopul, ca atingând neîncunguratul și neînduratul biciu al morții, pe vre-unul oare-care dintre ei, toți soții lui rămași în viață să vină întru ajutor rămașilor ortacului răposat, cu o su-mulță oare-care, pentru a putea înmormânta

temperatură de 27° centigrade. Suprafața mării era netedă și lucitoare ca o oglindă. La 10 oare înație de ameazi termometrul arăta în umbră gradul 31° cent.; seara între oara 8—9, când s-a întunecat, marea era acoperită cu o lumină mare, spuma valurilor lucea și făcea ca ţermurile, stâncile negre și grămezile de lemn putrede ce erau pe denele, erau învălite într-o lumină fantastică și în-grozoare. Dar în timpul noptii s-a răspândit un miros foarte tare de puciosă, și fiindcă apa mării în sine năre miros de puciosă, acest miros trebue că vine din bălti și din isvoarele cu apă de puciosă, care încunjură marea. Acest miros a fost simțit toată ziua dela 24 Aprilie. Temperatura aerului se suia atunci la 33° cent.; fie-care din noi, spune oficerul, se lupta cu o simțire de osteneală și slăbi- ciune foarte mare. La 26 Aprilie la 4 oare de dimineață, termometrul arăta 30°. În minutul acesta ne-am aflat lângă muntele Usdom împrejurul căruia toată ţeara era puștiță și deșartă. Pe o parte a mărei se vedea ear o cîmpie acoperită de cătăimi uriașe de sare, pe partea cealaltă erau stâncele neproductive de Moab; în partea sudică se vedea ear cîmpia de sare, vestită pentru bătăliile săngeroase ce au avut acolo Israelitenii cu Moabitienii. Ear cătră Nord, unde marea era învălătă într-un nor roșu, se vedea ruinile Sodomei și Gomorei.

Lumina soarelui era atât de mare încât producea durere de ochi, și omul se simțea

în chip cuvințios, frumos, pe răposatul, fără ca și așa întristări rămași după cel mort, să fie nevoie să face poate datorii, la măsar, la prăvălier, la preot, etc. pentru cele de lipsă la trista întemplieră.

Eată în câteva cuvinte, întreagă alcătuirea însoririi de care e vorba:

Trebuesc, pentru a putea fi înființată, cel puțin 300 membri. Fiecare la intrare în insuire, plătește 1 fl. din cari se adună cea dintâi sumă, 300 fl., pentru coperirea trebuințelor. De aci încolo la fiecare soț răposat, fiecare membru dă un ajutor de 30 cr. (90 fl.) din cari 50 fl. să dă urmașilor celui răposat, ear din rest se copere alte cheltuieli prescrise în statută.

Ajutoarele nu sunt toate într'o formă, ci cel mai mic e 50 fl. 25 cr., ear de aci încolo cresc până la 125 fl! Si anume așa, că celu dintâi mort să dă 50 fl 25 cr., la al doilea 50 fl. 50 cr., la al treilea 50 fl. 75 cr. și așa mai departe tot cu 25 cr. crescend în sus. Al 100-lea mort, va primi 75 fl., cel dela 200 va primi 100 fl., ear cel al 300-lea 125 fl. Numărarea astă să face de fiecare membru deosebit, că adevărat de când a intrat în tovărăsie, la cătă soț morți și plătit? De pildă el a plătit la 30 de însă: murind apoi el, urmașii lui vor primi căt să cuvine celui de al 31-lea.

Dacă eu m'am făcut azi membru plătesc 1 fl. și să zicem că peste o lună mor, și dela intrarea mea n'a murit altul nimeni; urmașii mei vor căpăta 50 fl. 25 cr., adevărat după 1 fl. primesc 50 fl. 25 cr!

Dacă am trăit de-am plătit la 20 de însă, am cheltuit 1 fl. la intrare în tovărăsie, 6 fl. ajutoare soților morți, de tot 7 fl., și urmașii mei primesc căt să cade la al 21-lea mort: adevărat 55 fl. 25 cr.

Dacă am plătit la 100 de însă, am dat 1 fl. la intrare, 30 fl. ajutoare, de tot 31 fl. și primesc căt să cade la mortul 101: 75 fl. 25 cr.

Dacă am plătit la 200 de însă, am cheltuit 61 fl. și capăta urmașii mei 100 fl. 25 cr.

Dacă am trăit să plătesc ajutoare la 300 de soții, am dat de tot 91 fl. și capăta rămașita mea 125 fl.

Peste 300 apoi, nu mai plătesc nimenea.

Eată dar că fiecare capătă cu mult mai mult decât a dat reunii!

Adaugăți la aceasta marele bine, că urmașii răposatului rămași poate în cea mai mare lipsă de bani, că au cheltuit cu leacuri și medici, — nu trebuie să alerge plângând la măsar după sicriu făcut pe așteptare, la prăvălie după pânze, nici să se tîrgue și pe aiurea să se certe cu preotul pentru plată, că toate le poate acoperă cinstit și din bani gata: și socotind acestea toate va înțelege fiecine de ce mare bine e o astfel de Reuniune pentru popor!

O astfel de Reuniune s-a întemeiat Dumineca trecută în Orăștie. Nainte cu vre-o patru săptămâni dnii I. Branga și I. Moța au

resuflând greu, ca și când se află într'un cupor! Nici o pasare nu se vedea sburând în aer, nici un pește nu s'a putut descoperi în acest abis sărat! Între 3 și 4 după ameazi, căldura s'a făcut așa de tare, încât termometrul arăta în umbră 39°. Vîslășii nostri erau obosiți, am debărcat la partea sudică, la locul cel mai trist, care am văzut în lume. Bumbii dela hainele noastre erau ferbiți, par că și puse în foc. Această căldură a crescut până la oara 5, atunci termometrul a arătat 41°. Dar căldura cea mai mare, care am văzut acolo, era la 8 Maiu, căci atunci termometrul arăta 43°. Noi ne obicitu-nisem atunci cu călduri mari, de aceea la 27 Aprilie dimineață fiind o temperatură de 28°, oamenii nostri să vătai de frig!

La 28 Aprilie cătră seară am aruncat un cal în mare și am văzut, ca calul să dreptă, nici nu se îneca, nici nu e aruncat afară. Dar afară de asta, un om, care s'a aruncat de sine în apă, a rămas și el până la piept în apă, și apa l'a ținut drept în sus, fără că el să facă vre-o mișcare!

Această expediție deși n'a pierdut nici un om în periculoasa ei călătorie pe marea moartă și oamenii s'au întors sănătoși la Beirut, însă când au ajuns acolo, locotenentul Deale, tot a fost jerfa acestei întreprinderi temerare; el purta în sine semența unei patimi mortale, care a luat-o pe marea moartă și în-dată când a ajuns la Beirua, și murit.

adunat poporul dela biserică la școală și i-au tălmăcit foloasele unei astfel de Reuniuni și au întrebat de ar fi aplicări a intra într'insă dacă s'ar încerca întemeierea ei? Oamenii s'au arătat foarte primitori: s'a început deci adunare de subscríeri de membri. Inteligința a mers cu pildă bună nainte, aproape toți s'au făcut membri, advocați, medici, oficiali negustori, meseriași și cu ei poporul, și în 2 săptămâni numărul recerut (300) a fost chiar întrecut! Așa s'a conchimat pe Dumineca trecută adunarea generală de constituire.

Dl Dr. Stefan Erdélyi a fost aclamat de președinte ad-hoc, ear' dl I. Moța de notar ad-hoc.

Dl Dr. Erdélyi lămurind încă odată cel mai mic e 50 fl. 25 cr., ear' de aci încolo cresc până la 125 fl! Si anume așa, că celu dintâi mort să dă 50 fl 25 cr., la al doilea 50 fl. 50 cr., la al treilea 50 fl. 75 cr. și așa mai departe tot cu 25 cr. crescend în sus. Al 100-lea mort, va primi 75 fl., cel dela 200 va primi 100 fl., ear cel al 300-lea 125 fl. Numărarea astă să face de fiecare membru deosebit, că adevărat de când a intrat în tovărăsie, la cătă soț morți și plătit? De pildă el a plătit la 30 de însă: murind apoi el, urmașii lui vor primi căt să cuvine celui de al 31-lea.

Dacă eu m'am făcut azi membru plătesc 1 fl. și să zicem că peste o lună mor, și dela intrarea mea n'a murit altul nimeni; urmașii mei vor căpăta 50 fl. 25 cr., adevărat după 1 fl. primesc 50 fl. 25 cr!

Dacă am trăit de-am plătit la 20 de însă, am cheltuit 1 fl. la intrare în tovărăsie, 6 fl. ajutoare soților morți, de tot 7 fl., și urmașii mei primesc căt să cade la al 21-lea mort: adevărat 55 fl. 25 cr.

Dacă am plătit la 100 de însă, am dat 1 fl. la intrare, 30 fl. ajutoare, de tot 31 fl. și primesc căt să cade la mortul 101: 75 fl. 25 cr.

Dacă am plătit la 200 de însă, am cheltuit 61 fl. și capăta urmașii mei 100 fl. 25 cr.

Dacă am trăit să plătesc ajutoare la 300 de soții, am dat de tot 91 fl. și capăta rămașita mea 125 fl.

Peste 300 apoi, nu mai plătesc nimenea.

Eată dar că fiecare capătă cu mult mai mult decât a dat reunii!

Adaugăți la aceasta marele bine, că urmașii răposatului rămași poate în cea mai mare lipsă de bani, că au cheltuit cu leacuri și medici, — nu trebuie să alerge plângând la măsar după sicriu făcut pe așteptare, la prăvălie după pânze, nici să se tîrgue și pe aiurea să se certe cu preotul pentru plată, că toate le poate acoperă cinstit și din bani gata: și socotind acestea toate va înțelege fiecine de ce mare bine e o astfel de Reuniune pentru popor!

O astfel de Reuniune s-a întemeiat Dumineca trecută în Orăștie. Nainte cu vre-o patru săptămâni dnii I. Branga și I. Moța au

resuflând greu, ca și când se află într'un cupor! Nici o pasare nu se vedea sburând în aer, nici un pește nu s'a putut descoperi în acest abis sărat! Între 3 și 4 după ameazi, căldura s'a făcut așa de tare, încât termometrul arăta în umbră 39°. Vîslășii nostri erau obosiți, am debărcat la partea sudică, la locul cel mai trist, care am văzut în lume. Bumbii dela hainele noastre erau ferbiți, par că și puse în foc. Această căldură a crescut până la oara 5, atunci termometrul a arătat 41°. Dar căldura cea mai mare, care am văzut acolo, era la 8 Maiu, căci atunci termometrul arăta 43°. Noi ne obicitu-nisem atunci cu călduri mari, de aceea la 27 Aprilie dimineață fiind o temperatură de 28°, oamenii nostri să vătai de frig!

Atât de bună grije are de acest bine, că bietele popoare, după ce nu mai pot trăi aci, că li-a smuls dela gură și cea din urmă bucură, se ridică roiu-roiu și se duc peste hotare să-și caute norocul în alte părți de lume, doar mai de suferit.

Mai ales din pările de sus ale Ungariei, din Slovacime, unde pămîntul e reu de tot, și poporul sărac lipit, emigrările, părăsirea patriei, din pricina săraciei, sunt însemnate. Si, cunosându-l în toată răutatea lui pe guvern, nu te-ai prea mira, doar el nu umbără să fericească popoarele nemaghiare, ci chiar să le facă vreăa nesuferită, să li-o ticăloșască.

Dar răul nu se oprește aci: la însuși popor unguresc, numărul celor ce-si iau traista în bătă, crește an de an. Mai săptămâni acestea, o ceată nu mai mică ca de 200 de familii ungurești din părțile de Miază-Zi locuite de Maghiari, s'a ridicat ca roiu rătăcit și a pornit spre America!

Săcui? O, emigrarea lor e lucru vechiu, și nou nici aceea nu e, că an de an tot mai mulți o iau spre... unde? spre »părinții patriei«, la Pesta? spre pusta ungurească? Aș spre urgășita și mult grăita de reu — România! După datele oficiale ale chiar oficilor de vamă ungurești, au trecut și s'au așezat statornic în România, în anul 1891: 2986 Săcui; în 1892: 2801; în 1893: 2580; în 1894: 5326; în 1895: 4827! Va să zică în decurs de cinci ani au trecut în România

18520 Săcui! Ca să-i mai opreasă le dău an de an mari ajutoare de bani, fac fabrici între ei, să aibă unde lucra, etc. Camera de comerț din Murăș-Oșorhei crede, că trecrea s'ar mai împuțina, dacă s'ar mai înmulții în Săcuime căile ferate, ca să aibă oamenii de lucru și să prindă putere aci acasă, ca să nu mai dorească a merge aiurea.

Se și lucrează cu mare grabă la construirea liniei ferate dela Ciuc-Sereda până la pașul Ghimeșului, la granița română, și numita cameră a adresat zilele acestea un memorandum către ministrul de comerț, în care cere construirea încă a unei linii ferate mari dela Ciuc-Sereda la Reghin, și mai multe ramificații ale acestei linii.

Si tot nu merge treaba. Nu, pentru că guvernul n'are alt gând decât prostia de-a »maghiarisa« ţeară, și în slujba acestei prostii face cele mai dobitocești risipe, pe școli ungurești unde nu e de lipsă de ele, pe aducere de Ciangăi de prin Bucovina, și asezare a lor printre Români, doară ne ungurisează cu ei, și alte prostii. Cu Ciangăii încă a pătit-o. A adus mulți și i-a pus printre noi, și au învățat Ciangăii românește, dar Români ungurești prin ei, nici căți corbi albi! Ear' pe deasupra Ciangăii au mai ajuns, aproape peste tot locul, peritorii de foame! »Gazeta Transilvaniei« primește din Sermaș (de pe Câmpie) o scrisoare interesantă în privința aceasta. A apărut în numărul de Dumineca trecută a »Gazetei«.

»De-odată cu rândunelele și cocostircii au început și coloniștii unguri din Sermaș să ne părsească, zice scrisoarea. Zi de zi pleacă tot căte unul, care cu trenul, care cu trăsura. Colonistul Böröczky Sándor, având trei cai de-al lui Ripa, tigănești, și-a încărcat familia și a plecat cam de vre-o 4 săptămâni cătră casă. »Urak jöttünk, koldusok meggyünk.« (Am venit domni, mergem cersitori) — i-a fost cuvântul din urmă. Ear' de atunci mulți alii au plecat cu trenul. Vre-o 15 familiile și-au vândut acum de curând în licitație și cum au putut tot ce aveau: vite, bucate și mobile, și să duc încotro și îndreaptă ochii. Afară de aceștia toți stau gata de ducă!

»

CORESPONDENȚĂ.

Luncioiu-de-jos, Nov. 1896.

Domnule Redactor,

In nrul 43 al »Revistei Orăstiei« în corespondență datată din Baia-de-Criș, raportorul D-Voastre mie-mi atribue între cei mulți, mai mult merit la reușita deputatului Jósika și se încearcă a mă îngriji înaintea onorului public cetitor al »Revistei Orăstiei« cu căte și mai căte învinuiri false.

Ca să vă încredeți, dle redactor, că cele scrise la adresa mea nu corăspund adevărului, dați-mi voe a aminti următoarele:

Nu e adevărat, că eu aș fi cauza că alegerii din cercul meu notariul au luat parte la alegere în număr aşa mare, căci după cum se vede din epistola ce vi-o alătur aci spre vedere, meritul e al societăților de mine din Ruda și în parte și a unor primari comunali a căror primărie cade cu sfîrșitul anului de față. Dar' abstragând dela acestea, nu e adevărat că eu am întrecut pe colegii mei unguri, pentru că chiar drept fiind că din comunele colegilor mei laudăți abia au votat căte 4—10 dintr-o comună, și în acel cas asemănarea stă departe de adevăr, pentru că până când în acele comune sunt 10—20 alegeri dintre care au votat 5—10, adecajumătate, pe atunci din comunele notariatului meu, cu căte 30—70 alegeri au votat căte 8—16 sau mai lămurit, din 245 alegeri ai notariatului au votat 79, adecajumătate cu ceva mai puțin ca $\frac{1}{3}$, dar și acestia nu la îndemnul meu ori cu învoirea mea, ceea-ce în cas de lipsă pot dovedi prin martori! Prin urmare cele scrise contra mea, numai din ură față de mine s-au scris. Că așa e, se vede de acolo, că lângă colegul Oniț în loc de Bota — care cu aproape 100 alegeri a găzduit în hotelul »Hungaria«, mă pune pe mine și despre colegul Bota și despre stegarii Brădenilor tace. Ear' contra mea, strigă: »Să nu se uite, că acești domni, adecajumătate și Oniț, sunt membri ai sinodului protopresbiteral al Zarandului etc. și când nu-i aude și nu-i vede solgăbirările își bat pieptul că-s Români! 'Mi-ar plăcea să-mi spună că raportor când și unde 'mi-am bătut pieptul că-s Român? Eu îl asigur că nu va fi în stare, pentru că deoparte mie nu-mi place să mă laud, ba din contră, am urit și uresc pe oamenii laudări; de altă parte însă, faptele mele totdeauna au dovedit pe deplin caracterul meu de Român, și n'am avut și nici nu am lipsă de reclam, dar' de aceea nici nu îngădui nimănu să tragă la îndoială caracterul meu de Român, și publice să afirme contra mea astfel de calumnii! Că eu totdeauna, adecajumătate și când mă vede solgăbirările meu, am cetezat și cetez a mă afirma de Român, fie-mi iertat a aminti, că eu de când s-a decretat pasivitatea și pentru cercul nostru electoral, cu toate că chiar la alegerea de acum am fost facut atent în mod provocător să votez — nu am votat! As putea aduce mai multe dovezi, dar' nu astfel de lipsă, pentru că sunt sigur că cei-ce mă cunosc nu vor crede acele calumnii. În sfîrșit ce privește veste că pe un anumit Ioan Poenar din Podele, primarul și jurații comunali l-ar fi bătut, pentru că nu ar fi voit să meargă la alegere — se înțelege și aceasta atribuită mie — declar că și acestea sunt calumnii ce la timpul seu se vor și dovedi judecătoarește, până atunci însă vă rog a-mi publica această rectificare în »Revista Orăstiei«.

Nicolae Fugătă,
not. cencual.

Treburi orașenești.

— Desbaterea budgetului Orăstiei pe anul 1897. —

La desbaterea în special, urmată în 23 Nov. a. c. cassarestul cu finea anului 1895 arătat în budget, este tras la îndoială din partea membrilor români din comunitate, fiindcă un atare rest de cassă se poate arăta numai dacă socoatele anilor trecuți sunt false, censurate și primeite! Deoarece mai mulți ani de-afindul nu s-a răjiocinat, cassarest este ilusoriu și nu se poate primi. Majoritatea însă primește această poziție.

Scăderile constatați și la pertractarea generală, că adecajumătate venitele nu sunt specificate după soiurile lor, una căte una, și după obiecte, se afirmează și cu acest prilegiu, la pozițiile I, II, III, IV și XI a venitelor, peste care observări însă majoritatea asemenea trece, pentru acum odată, primindu-le și în special.

La poziția VII „Taxa de pășune“ după statul vitelor, se incinge o discuție mai viuă și anume: Membrul de comunitate Dr. Klein, profesorul Dozsa și Vitus, apoi Gustav Wagner, se miră cum de venitele acestei poziții se propune numai cu 532 fl. 75 cr. și cer deslușire, că face teritorul de pășune al orașului și pentru ce se pune așa venit mic după acest obiect?

La această dorință senatorul David în calitate de referent al budgetului constată, că

teritorul de pășune face circa 400 jugăre catarale și că suma pusă în budget este rezultatul anului curent, că adecajumătate au intrat.

In urma deslușirii primeite, Dr. Klein este de părere, că acest teritor, care este avere a orașului ca corporație morală, să fie pe viitor valorată mai cu preț, căci este în paguba orașului, ca așa o avere însemnată să nu-și acopere nici sarcinile publice de stat, pe lângă care ar trebui să arunce și un venit de cel puțin 1600 fl. v. a., ca scăderea arăndeală locurilor orașenești, care nainte de comasajie se licita, numai să nu suferă stîrbire, fără să aducă mai mult venit orașului!

Tot cam în acest înțeles grășe și profesorul Dozsa, ear' profesorul Vitus este de părere a se parcela pășunea orașenească și ca atare a se exarăndă în cale de licitație publică, până atunci însă propune ridicarea până la 1600 fl. v. a.!

Primarul susține că scăderea taxei de pășune pro 1896 să fie acoperită prin ridicarea taxei cu cel puțin 1200 fl.

Senatorul David trage luarea aminte a vorbitoilor la împregiurarea, că pășunea din »Dealul mic« și »Dealul Boemilor« servește totodată și ca loc de exercițiu pentru milizia din loc, deci arăndarea este peste putință.

Membrii de comunitate Dr. Mihu, Dr. Muntean și L. Bercian sunt de părere a se susține suma pusă în budget cu 532 fl. 75 cr., pentru că taxa de pășune încă nu este regulată prin statut, și precum se stie, s'a exmis o comisie, care va avea a-și aduce elaboratul spre pertractare în reprezentanța orașenească; sunt mai departe de părere să rămână la același preț, pentru că reprezentanța orașenească dataore este a face ca cetațenii să folosească fiecare, pe lângă sarcinile orașenești, și beneficiile aceluia în proporție dreaptă; în sfîrșit, mai vîrstă pentru că reprezentanța cu acel prilegiu a hotărât susținerea taxei cu 1 fl. de viață mare, până la rezolvarea afacerii în chipul prescris de lege.

In urma acestor desbateri urmate de membrii români în contra celor ce plănuiesc asupra acelor cetățeni, care în vite, adecajumătate și nu-i vede solgăbirările își bat pieptul că-s Români.. 'Mi-ar plăcea să-mi spună că raportor când și unde 'mi-am bătut pieptul că-s Român? Eu îl asigur că nu va fi în stare, pentru că deoparte mie nu-mi place să mă laud, ba din contră, am urit și uresc pe oamenii laudări; de altă parte însă, faptele mele totdeauna au dovedit pe deplin caracterul meu de Român, și n'am avut și nici nu am lipsă de reclam, dar' de aceea nici nu îngădui nimănu să tragă la îndoială caracterul meu de Român, și publice să afirme contra mea astfel de calumnii! Că eu totdeauna, adecajumătate și când mă vede solgăbirările meu, am cetezat și cetez a mă afirma de Român, fie-mi iertat a aminti, că eu de când s-a decretat pasivitatea și pentru cercul nostru electoral, cu toate că chiar la alegerea de acum am fost facut atent în mod provocător să votez — nu am votat! As putea aduce mai multe dovezi, dar' nu astfel de lipsă, pentru că sunt sigur că cei-ce mă cunosc nu vor crede acele calumnii. În sfîrșit ce privește veste că pe un anumit Ioan Poenar din Podele, primarul și jurații comunali l-ar fi bătut, pentru că nu ar fi voit să meargă la alegere — se înțelege și aceasta atribuită mie — declar că și acestea sunt calumnii ce la timpul seu se vor și dovedi judecătoarește, până atunci însă vă rog a-mi publica această rectificare în »Revista Orăstiei«.

Nicolae Fugătă,
not. cencual.

dem însă că așa după-cum s'a purces, cu prea multă usurință, pe viitor nu se va mai suferă. Membrii români nădăduim că în direcția inaugurației vor purcede și în viitor în solidaritatea constatată cu acest prilegiu.

Dr. Demetru Radu.

Noul Episcop al Lugojului, despre care azi săptămâna încă nu aveam date sigure, este dl Dr. Demetru Radu, fost rector al seminarului catolic din București. Bărbat în floarea vieții, abia de 35 ani, noul arhiecu s'a înălțat la această înaltă treaptă din fiu de teran din Ujfalău (com. Alba-Inferioară). Părinții săi trăesc încă. A studiat la Roma, și după sfîrșire a fost trimis la București unde a trăit până în zilele acestea. Numirea sa de Episcop să ia ca o ingenunchiere a guvernului unguresc față de Coroană și de Roma, căci lui Bánffy i-ar fi mai plăcut vre-un maghiar de pe la noi, cu oarecare «sentimente patriotice» cunoscute. Atât la Blaj cât și în toate părțile printre Români, vestea numirii noului Episcop a fost primită cu placere.

Din România.

Ministerul român de sub conducerea lui Dimitrie A. Sturdza, a demisionat la 2 Dec. n.

Demisia i-a fost primită de M. Sa Regele, însărcinându-se cu formarea unui alt minister, tot din sinul partidului liberal, dl P. S. Aurelian, președintele Camerei deputaților.

NOTĂȚI

Posturi de notari vacante. Atragem luană aminte a tinerilor cu cuațiațiu de notari asupra multelor posturi vacante de notari în comitatul nostru. La Poiana-Techereu s'a publicat concurs pentru ocuparea postului ajuns vacanță prin încetarea din viață a regeratului P. Robotin, și până la 12 Decembrie să pot înainta rugările la pretura din Georigiu; la Câinel s'a publicat concurs cu termin de înaintare a rugărilor la pretura din Deva până la 10 Decembrie; La Romos, Romosel, Vaidei, prin prefacerea acestor comune în comune mari, s'a deschis posturi nove de notari comunali (vezi inseratul pe pagina a 4-a a foii). — *

Târgul de vite ținut zilele acestea, (Joi, Vineri) la Orăștie, după spusa vînzătorilor, a fost mai bun ca cele dela Deva, Hunedoara etc., ținute de curând. Vitele au avut mai bună trecere.

Boala de porci în Orăștie și jur, încă n'a mai încetat. Din comunele vecine mai ales, sosește plângeră, că boala par că se tot lătește și pricinuind mari pagube bietului popor. Din pricina asta târgul de porci aici e încă oprit.

Vicenotar în Zlatna, a fost ales la 30 Nov. n., cu aclamație, dl Constantin Ciurea Irinia din Poiana-Sărătă, un tinere de care se leagă bune speranțe. Alegerea d-sale a făcut bună impresie între locuitorii orașului. — *

Bubatul bântue, nu în mică măsură, după cum ni-se împărtășește, de vre-o 10 zile între copiii din Simeria. E vîrsatul mărunt, dar moarte încă n'a pricinuit.

Lucruri urite. Din Almașul-de-mijloc primim o știre că se poate de urât, pe care o lăsăm să urmeze, de ocamdată fără comentar din parte-ne, crezând că mai mari bisericești vor păsi la mijloc să facă rînduială.

Eată de ce e vorbă:

Fără numit administrator parochial dl Basiliu Glodean, din Ardeu, o parte de oameni, cu primarul în frunte, ar dori să aibă pe altul de administrator. Au cerut dela of. protopopesc pe părintele P. Hánchez din Glad. Oficiul protopopesc nu le-a încuviințat cererea. Atunci nemulțumiți au făcut curată răsmîrîță: au chemat pe Dumineca în 3/15 Nov. pe părintele Hánchez să vîne cu orice preț să le slujească. La 7 dimineață preotul Hánchez era la biserică. Păstratorul cheii a spus că nu deschide până la 8, că și așa administratorul nu e aici; atunci înv. David a spus primarului să aducă o sécure, primarul a adus, și au spart usă bisericii cu sécure și preotul Hánchez a intrat în acest chip neleguit în biserică și a slugit!

Rușine mare! Pentru încungurarea altor neplăceri și rușini, oficiul protopopesc ar trebui să îndrumă la ordine pe preotul stricător al liniștei și disciplinei!

* *

Nou patriarch al Constantinopolului.

Devenind vacanță scaunul de Patriarch în Constantinopol, de curând s'a făcut acolo nouă alegere. Adunarea stătătoare mai ales din

Armeni, a ales aproape cu unanimitate dc voturi pe episcopul Ormanian de patriarch al Constantinopolului. Întărirea lui din partea Sultanului va urma în curând. Se ține că alegerea aceasta a fost bine nimerită.

Statutele

„Reuniunii române de înmormântare“ din Orăștie.

§. 1. Scopul »Reuniunii române de înmormântare« din Orăștie este: a da ajutorul recerut și a îngrijii de înmormântarea cuvenită a membrilor sei.

§. 2. Reuniunea trebuie să aibă în tot timpul cel puțin 300 de membri; adunarea generală a ei va hotărî apoi din când în cînd numărul, până la care are a se face primirea membrilor.

§. 3. De membru al reunii se primește, prin o simplă înștiințare, ori-care cetațean din patrie, dela 16 până la 60 de ani, bărbat sau femeie, fără deosebire de stare, rang și religie, fiind întreg, sănătos și om nepărat, care își împlineste regulat datorințele prescrise în statute.

Minorenul (adecă cei dela 16—24 ani) poate fi membru al reunii numai cu învoiearea părinților sau a tutorului seu.

Hotărârea, prin care i-se respinge cuiva primirea ca membru, nu este a se motiva față cu cel respins; o astfel de hotărâre însă trebuie totdeauna așternută adunării generale.

§. 4. Fiecare membru plătește la intrare 1 fl., ca taxă de înscris, din care primește gratuit o cărticică de membru, scrisă pe numele seu.

Membrul este îndatorat mai departe a plăti la cassa reunii căte 30 de cruceri la moartea fiecărui conmembru, în termin de 3 zile dela încunoaștere.

Pentru o întâzire de 14 zile, numărate dela casul de moarte, se iau 3 cruceri ca camete de înfârțiere și cheltueli de purcedere; ear' în casul unei întâziri de alte 14 zile, comitetul administrativ are datorință a-l face băgător de seamă pe un astfel de membru, că poate fi șters dintre membri, sau a-l împărtăși în scris o asemenea hotărâre despre stergerea lui.

Hotărârea aceasta e a se motiva strict, membrului șters îi stă însă în drept a o apela la adunarea generală, în termin de alte 30 de zile dela primirea ei.

Membrul șters poate să-și ceară din nou primirea, în 6 luni după scoaterea sa, dacă va dovedi, că datorințele prescrise nu și-le-a putut împlini din cauza săracie, din lipsa vre-unui căstig sau în urma vre-unei boale mai îndelungate, și dacă membrul ce intră din nou, își va împlini datorințele de rezantă deodata cu înaintarea cererii sale.

§. 5. Fiecare membru are dreptul a-și transcrie cărticica sa, cu învoiearea comitetului administrativ, pe numele altuia.

§. 6. Susținându-se mijlocul provizut în §. 4, membrul, care repășește de bunăvoie sau e cu drept șters dintre membrii reunii, nu mai are nici un drept a-și cere înderești plătirile făcute reunii. (Va urma).

FEL DE FEL

Cel din urmă mijloc.

Directorul unei temniță, cătră un încis: Văd că nici pedepsele noastre nu-ți folosesc nimic. Ei bine, eaca îți spun, că dacă încă odată te mai portă reu, — scriu după muerea d-tale...

POSTA REDACȚIEI.

D-lul I. V. I. în P. Ti-am trimis tabloul I. Căendarul dorit nu stiu să se mai fi edat. Pentru Anecdotele de Speranță întreabă la »Tip

Nrul 5237—896
pret.

153 (512) 1—1

Concurs.

Prin dispozițunea onoratăi comisiuni administrative silvanale a comitatului Sibiu din 16 Noemvrie a. c. nrul 737/96 declarându-se postul de **silvicultor cercual din Seliște**, cu 1 Ianuarie 1897 de vacanță și disponență în deplinirea lui, pentru ocuparea acestui post scriu concurs.

Acest post este dotat cu 900 fl. salar anual, 150 fl. bani de quartir, 200 fl. paușal de călătorie și 15 fl. paușal de cancelarie.

Competenții la acest post au a dovedi calificația prescrisă în §-ul 12 al art. de lege I. din anul 1883 respective în §-ul 36 al art. de lege XXXI. din anul 1879, precum și cunoștința limbii române.

Petitionile de concurs sunt să se trimită la adresa mea **până inclusiv în 30 Decembrie a. c.**

Actul de alegere se va săvîrși în 31 Decembrie a. c. la 9 ore a. m. în cancelaria comunala din Seliște.

Seliște, în 30 Noemvrie 1896.

Primpretorul cercului:
Drăgits.

Szám 3490—896
közüg.

152 (513) 1—3

Pályázati hirdetmény.

⁶⁵⁻⁹¹⁵
_{IV-a} A nagyméltóságu m. kir. belügyminister úr f. évi július hó 23-ról sz. a. kelt magas rendelkezésével Hunyadvármegye szászvárosi járássá kebelezett **Romosz**, **Romoszhely** és **Vajdék** egy körjegyzőséget képező kisközségeknek *nagyközségekkel* átalakulását engedélyezvén, ennek folytán, Romosz, Romoszhely és Vajdej nagyközségekben szükségessé vált községi jegyzői állások rendszeresítettek, melyeknek betöltésére ezennel pályázatot hirdetek.

I. A romoszi községi jegyzői állás javadalmazása:

1. évi 600 frt tőrzsfizetés;
2. » 80 » lakbér;
3. » 40 » irodai átalány;
4. » 80 » posta küldönöcdíj, mely összegért a községi jegyző minden nap Romosz községből a szászvárosi postahivatalhoz ugy a hivatalos, mint magán postaküldeményeket bevitni és onnan kihozatni köteles;
5. két rész tüzifa.

II. A romoszhelyi községi jegyzői állás javadalmazása:

1. évi 450 frt tőrzsfizetés;
2. » 60 » lakbér;
3. » 40 » irodai átalány;
4. » 80 » postaküldönöcdíj, mely összegért a községi jegyző hetenként háromszor Romoszhely községből a szászvárosi postahivatalhoz ugy a hivatalos, mint magán postaküldeményeket bevitni és onnan kihozatni köteles;
5. egy rész tüzifa.

III. A vajdej községi jegyzői állás javadalmazása:

1. évi 450 frt tőrzsfizetés;
2. » 60 » lakbér;
3. » 40 » irodai átalány;
4. » 80 » postaküldönöcdíj, mely összegért a községi jegyző hetenként háromszor Vajdej községből a szászvárosi postahivatalhoz ugy a hivatalos, mint magán postaküldeményeket bevitni és onnan kihozatni köteles;
5. két rész tüzifa;

Ezeken kívül minden három községi jegyzői állással a magán munkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak élvezete van egybekötve.

A községi jegyzői állásokkal az anyakönyvvezetői állás is egybekötve lesz, melyért külön tiszteletdíjban fognak részesülni.

A kitűntetett javadalmazásokat tartalmazó községi képviselőtestületi hárásokat a törvényhatósági bizottsági közgyűlés által még jóváhagyva nincsenek.

Felhívom mindenkit, kik ezen állásokra pályázni óhajtanak, hogy pályázati kérésüket az 1883. évi I. t.-cz. 6 §-ában foglalt képességi és az eddigi alkalmazást igazolóbizonyítványokkal fölöszerelve **folyó évi deczember hó 21-éig bezárólag** annyival is inkább nyújtsák be hozzá, mivel a később érkező kéréseket nem fogom figyelembe venni.

A választás:

A romoszi községi jegyzői állásra nézve folyó évi **deczember hó 23-án d. e. 8 órakor**, a romoszhelyi községi jegyzői állásra nézve **ugyanazon nap d. e. 11 órakor**, és a vajdej községi jegyzői állásra nézve f. évi deczember hó 24-ikén d. e. 9 órakor, az illető községek községirodáiban fog megtartatni.

Szászváros, 1896. évi november hó 26-án.

Fodor Gyula,
főszolgabíró.

In contra ernei!

Primesc și efectueșc comande prin poșta!

Subscrisul neguțător am onoare a atrage binevoitoarea luare aminte a publicului cumpărător din loc și de prin comunele vecine, asupra prețării mele bogat provizută cu tot felul de *marfă de manufactură* pentru trebuințele de casă, adusă proaspătă din atelierele cele mai bune.

Recomand îndeosebi:

Flanele, calitățile cele mai bune; **Cârpe de păr** fine și trainice; **Cârpe de lână moale** (de Harras); **Pânză** de tot soiul și tare; **Bumbac de bătut** și **Ată de urzit**, aduse din cele mai bune fabrici; **Arniuri de cusut și de urzit**, în toate fețele; **Ciorapi; Brăuri; Serpare** cusute cu flori și fir; etc.

Haine de călușeri!

Se vând, se dau în folosință ori se pregătesc la trebuință!

148 (514) 3—6

Ion Lăzăroiu,
negustor în Orăștie (Szászváros)

RESTAURANTUL

ce se află în casa noastră situată în *Piața mare din Orăștie*, împreună cu sala cea mare, camerele de oaspeti, pivnițe, curte și grăduri — **se închiriază de nou cu începerea dela 24 Aprilie 1897.**

Licitarea verbală în acest obiect va avea loc în biroul directorului executiv a institutului la 18 Decembrie 1896 st. n. la 10 ore înainte de ameazi.

Tot până la acest termin se primesc și oferte în scris. Informări se pot lua în biroul institutului în orele oficiale.

„ARDELEANĂ“

149 (515) 2—3. INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMÍI,
SOCIETATE PE ACȚII.

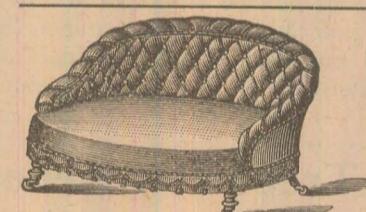
ATELIER de TÊMPIAR

Drumul ţerii Nr. 3.

Casa proprie.

DEPOSIT DE OBIECTE FUNEBRALE!

Subscrisul îmi iau voie să atrag binevoitoarea luare aminte a onorabilă public din **Orăștie și jur**, asupra bogatului meu magazin cu tot felul de

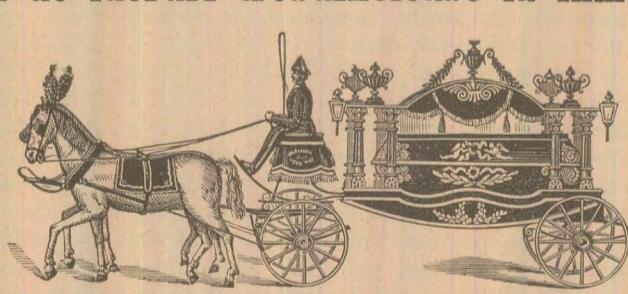
precum: **scaune, paturi, mese, dulapuri, canapele**, etc. ce se află totdeauna gata, ori, la dorință, să gătesc după plac și în grabă!

Îmi recomand mai departe

Depositul de lucruri trebuințioase la înmormântări,

precum:

sicriuri,
de aramă, nuc,
goron și de
brad,
pomoase ori
simple;

cruci,
cununi de mort,
și toate
pânzele
de
lipsă!

Sunt 19 ani decât am aceste bogate magazine, în casele mele proprii (drumul ţerii Nr. 3), ear' acum le-am arangeat și îmbogățit de nou și temeinic!

Rugând onorabilul public pentru numeroase comande, îi promit lucru bun cu preturi foarte ieftine!

George Brassai

măsar.

145 (516) 2—15